

Sočutje je najvišja vrednota

Kaj se zgodi, ko se modrost starodavnih prerokb sreča s sodobnim človekom? V knjigi *Prerokba o kondorju in orlu* Gaia Asta odpira vrata v svet šamanskih učenj, notranje preobrazbe in pozabljenih vezi z naravo. Njena zgodba ni le pripoved o duhovnem iskanju, temveč povabilo k razmisleku o tem, kdo smo, kam gremo in kako lahko v času velikih sprememb znova najdemo ravnovesje med razumom, srcem in življenjem samim. In februarja se bodo začele stvari v Sloveniji drastično spreminjati.

Piše: GORDANA STOJILJKOVIĆ | Foto: JAKA CEGLAR

Prejšnji mesec je v samozaložbi izšla vaša nova knjiga. Beseda prerokba nosi veliko simbolike. Kaj vam pomeni?

Za prerokbo o kondorju in orlu sem izvedela leta 2018 v Peruju, pri staroselcih. Zanje govori o času, v katerem živimo zdaj: ko se morajo stara znanja, spoštovanje do narave in sodobni svet znova povezati. Če želimo ohraniti življenje na Zemlji, se moramo ponovno naučiti poslušati naravo. Ne kot nekaj, kar izkoriščamo, ampak kot prostor, od katerega smo odvisni. Naši gozdovi, reke, gore, polja in njive niso samo okolje okoli nas, ampak del nas, našega življenja. Zato se mi zdi pomembno, da se spomnimo tudi znanj naših prednikov, ki so znali živeti bolj povezano z letnimi časi, zemljo, rastlinami, vodo in živalmi. Vedeli so, da človek ni ločen od narave, ampak je njen del. Prerokba govori o tem, da kondor iz Južne Amerike prinaša znanje srca, intuicije in povezanosti z naravo, orel pa predstavlja razum, znanost in sodobni svet. Ko se ta dva sveta povežeta, lahko začnemo sprejemati boljše odločitve zase, za skupnost in rodove, ki prihajajo za nami.

” Kot diplomirana astrologinja s tridesetletno prakso trdim, da si usodo ustvarjamo sproti, s svojimi dejanji, navadami in načinom, kako se odzivamo na življenje. Spreminjanje teh vzorcev zahteva od nas veliko truda, iskrenosti in notranjega dela, vendar lahko spremenimo svoje navade in odzive. Za to pa moramo duhovno zrasti.

Ali ljudje ustvarjamo svojo usodo ali jo predvsem odkrivamo?

Oboje je res. Kot diplomirana astrologinja s tridesetletno prakso trdim, da si usodo ustvarjamo sproti, s svojimi dejanji, navadami in načinom, kako se odzivamo na življenje. Spreminjanje teh vzorcev od nas zahteva veliko truda, iskrenosti in notranjega dela, vendar lahko spremenimo svoje navade in odzive. Za to pa moramo duhovno zrasti.

Kateri simbol ali motiv v knjigi je najbolj spregledan, pa nosi pomembno sporočilo?

Šamani smo v resnici panteisti. Verjamemo v življenje, ki je prisotno v naravi, v gozdna

bitja, v duhove prostora, predvsem pa v Boginjo. Ta je danes močno spregledana. Večina svetovnih religij govori o Bogu kot o moški osebi, vendar nam življenje v resnici daje mati Zemlja, mati narava – Boginja, ženski princip. Ženske rojevamo otroke, kajne? To je eno izmed močnih sporočil: da moramo žensko energijo znova spoštovati, negovati in ji dati pravo mesto. Ženske moramo zaupati svoji intuiciji, saj ta izhaja neposredno iz povezave z Boginjo, našo pramaterjo. To je velik dar, ta notranji kompas, ki nas vodi k pravi, zdravim in življenju naklonjenim korakom.

Če bi morali bistvo knjige povzeti v enem odgovoru, kakšen bi bil?

Bistvo je prebujenje človeka. Da se znova spomni, kdo je, od kod prihaja in kako naj živi v spoštovanju do narave, prednikov, Boginje in vsega živega. Govori o poti, na kateri se skozi preizkušnje, šamanska učenja in devet portalov zavesti učimo iz strahu ponovno stopiti v ljubezen, iz ločenosti v povezanost in iz teme nazaj k svetlobi. Pomemben del je učenje o devetih portalih. Kečuanski šamani v Andih človekovo notranjo rast opisujejo kot pot skozi devet vrat zavesti. Vsak portal prinese svojo preizkušnjo, spoznanje in notranji premik. Na tej poti se srečamo s svojimi strahovi, bolečinami, družinskimi vzorci, bremenami prednikov in starimi navadami, ki nas omejujejo. Zakladi devetih portalov pa nas postopoma osvobajajo. Devet portalov je kažipot za vsakogar, ki jih prepozna v svojem življenju. Pomagajo nam razumeti, da smo na pravi poti, na kateri odlagamo bremena preteklosti in se vračamo k svoji resnični moči, ljubezni in svetlobi.

Kakšna je bila Gaia, preden je odkrila čarobni svet šamanstva? In kako vas je ta izkušnja spremenila?

Bila je prestrašena in nesamozavestna. Veliko raje je pobegnila pred notranjimi bolečinami, kot pa se z njimi soočila. Učitelj v Peruju me je klical bela šamanka in mi dal jasno vedeti, da se bom morala za vsako stvar veliko bolj potruditi, ker sem belka. Takrat tega še nisem povsem razumela. Kasneje pa sem spoznala, da smo Evropejke pogosto odrezane od svoje izvirne ženske moči. In prav to je bilo eno najpomembnejših daril te poti: znova sem našla svojo žensko moč in ponos, da sem ženska. Spoznala sem, da lahko svet gledam skozi ljubezen in da s tem ni nič narobe. Nasprotno, to je moja moč. Dobila sem veliko več, kot bi si kadarkoli mislila, da bom. Danes stojim bolj samozavestno in ne bežim več pred težkimi trenutki. Tudi soočenja z negativnimi ljudmi poskušam prežeti z ljubeznijo in jih preobraziti v nekaj dobrega. Mogoče tudi nisem več tako brezbrizna v odnosih. Zavestno jih negujem, da se lahko razvijejo v ljubeče, iskrene in zdrave.

Kaj lahko spozna človek, ki bo prebral vašo knjigo?

Če bo spoznal, da so odnosi najdragocenejši zaklad, ki ga imamo, in da jih moramo ves čas negovati, je namen knjige več kot dosežen. Naloga vsakogar izmed nas je, da se trudi za lepe odnose ter neguje ljubezen, iskrenost in prijateljstvo. Spominjam se, ko je mojster Tito La Rosa, kečuanski Indijanec, rekel: »Obstajam le toliko, kolikor me je v odnosih.«

„Večina svetovnih religij govori o Bogu kot o moški osebi, vendar nam življenje v resnici daje mati Zemlja, mati narava – Boginja, ženski princip. Ženske rojevamo otroke, kajne? In žensko moramo energijo znova spoštovati, negovati in ji dati pravi pomen.“

In prav to na svoj način govori tudi astrološka karta. Samo ena dvanajstina sem jaz, vse drugo so odnosi. Za tiste, ki astrologije ne poznate: v natalni karti vsakega človeka obstaja dvanajst hiš, od tega pa le prva hiša označuje individualni jaz. Kakovost svojega življenja lahko izboljšamo le tako, da začnemo zdraviti in izboljševati odnose, v katerih živimo. Včasih je to zelo težko, saj se v njih ponavljajo družinski vzorci in bremena prednikov. Prav to so me naučili šamani: da se lahko te globoke vezi zdravijo v notranjem svetu, z močjo svetih rastlinskih medicin in ob vodstvu šamana, ki zna človeka peljati čez drn in strn drugega sveta.

Šamani govorijo o trojstvu svetov: o spodnjem svetu, ki je povezan s preteklostjo, o sedanjem svetu in zgornjem svetu, ki je povezan s

prihodnostjo. Vsi trije so med seboj vzročno-posledično povezani. Bolj ko pozdravimo ujete energije v spodnjem svetu, bolj lahko vplivamo na to, da je naša prihodnost svetla in svobodna. Takrat se nam jasneje razkrije zgornji svet, mi pa lahko bolj srečno in zavestno živimo tukaj in zdaj. To se nanaša na vse: na odnose, družino, delo, ustvarjanje in vsakdanje življenje. Šamanova učenja se vedno dotikajo konkretnega življenja.

Kakšno vprašanje bi si želeli, da bi si ga zastavili po prebrani zadnji strani knjige?

Kaj lahko storim, da postanem boljši človek in ustvarjam pristnejše, bolj iskrene in ljubeče odnose? Kako se lahko osvobodim bremen preteklosti in začnem slediti poti svojega srca? In končno: kako lahko živim ljubezen v vseh svojih odnosih?

” Um in osvoboditev. Um je lahko človekov najhujši sovražnik, kadar nas zapira v obup, nemoč in stare zgodbe o tem, česa ne zmoremo. Škoda je življenja, če ne izkoristimo priložnosti, da pozdravimo svoje vzorce in stopimo v večjo notranjo svobodo. Dokler ne ozdravimo bremen preteklosti in vzorcev prednikov, pogosto niti ne vemo, kdo v resnici smo.

V zadnjih letih se veliko govori o osebni rasti, ki pogosto vsebuje tudi duhovnost. Zakaj menite, da zgodbe o prerokbah, usodi in duhovnem iskanju ljudi ne le še vedno, temveč vedno bolj privlačijo?

Živimo v prelomnem obdobju. Marsikdo se še ne zaveda, da bomo morali v prihodnjih desetletjih korenito spremeniti svoj način življenja in svoje navade, sicer bo življenje ob koncu stoletja zelo težko. Čas sprememb ob koncu stoletja zelo težko. Čas sprememb je tukaj in dogaja se na vsakem koraku. Če

želimo ustvariti družbo miru, ljubezni in spoštovanja do življenja, moramo narediti korak naprej, tudi v svojem duhovnem razvoju. Znanstvena dognanja mnogim rušijo stare predstave o svetu, religije izgubljajo nekdanjo moč, človek pa se pogosto znajde sredi kaosa. Prav zato se mora znova povezati s svojimi koreninami, naravo in svojo notranjo duhovnostjo.

Ljudje ne potrebujemo slabih prerokb. Potrebujemo možnost, upanje in smer. In prav to prinaša *Prerokba o kondorju in orlu* – lepo zgodbo o možnosti, ki jo še vedno imamo.

Kaj nam danes najbolj manjka: znanja, modrosti ali poguma?

Manjka nam tako znanja, modrosti kot poguma. Duhovnost brez znanja je lahko slepota, ki človeka hitro pahne v iluzije. Zato ni dovolj, da samo verjamemo, razumeti moramo, kaj počnemo, kam gremo in kakšne posledice imajo naša dejanja. Manjka nam tudi modrosti, kar se zelo jasno vidi v svetu. V politikah pogosto zmagujejo populisti, ljudje pa iščejo rešitve v hitrih obljubah, novih obrazih in dobrih zaslužkih. A vse to nas na dolgi rok razjeda od znotraj. Prava modrost pomeni, da razmišljamo dolgoročno. Naravna ljudstva so učila, da mora biti vsako naše dejanje dobro tudi za sedem rodov naprej. Danes pa pogosto živimo, kot da prihodnosti ne bo. Modrosti nam manjka tudi zato, ker smo iz aktivnega življenja izključili starejše ljudi, ki bi nam lahko s svojimi izkušnjami marsikaj koristnega svetovali. Na koncu pa nam manjka še pogum; pogum, da se upremo ukoreninjenim prepričanjem in starim potem, ki so se že zdavnaj pokazale za neuspešne. Pogum, da prisluhnemo srcu in stopimo naproti novemu, bolj zavestnemu življenju.

Če bi se prerokba iz vaše knjige nanašala na današnji svet, na kaj bi nas opozarjala?

Prisluhnimo ženskemu principu, kajti ljubezen je ključ do reševanja konfliktov. Vojna nikoli ni pot do miru. Pot do miru je ustvarjanje skupnosti, sodelovanja in medsebojnega spoštovanja. Če bi ravnali v skladu z zakoni narave in zdravo, preprosto kmečko logiko, danes ne bi počeli toliko neumnosti, kot jih počnemo. Narava nas uči ravnesja, potrpežljivosti, odgovornosti in spoštovanja življenja. Če bi se znanje kondorja, znanje svetih medicin, srca in zdravljenja na pravi način razširilo med ljudi, bi lahko začeli zdraviti tudi globoke rane preteklosti. Rane prednikov, vojn, strahu in travm, ki se še vedno prenašajo naprej. Ko človek

pozdravi ta bremena, ga preteklost ne vodi več na slepo. Spet se lahko začne radostiti življenja, se smejati kot otrok in živeti bolj svobodno, povezano in ljubeče. Prav to nam govori *Prerokba o kondorju in orlu*: da se lahko človek vrne k življenju, če poveže srce, modrost, naravo in ljubezen.

Če bi lahko svoji mlajši različici pred začetkom pisanja dali en nasvet, kaj bi ji rekli?

Um in osvoboditev. Um je lahko človekov najhujši sovražnik, kadar nas zapira v obup, nemoč in stare zgodbe o tem, česa ne zmoremo. Škoda je življenja, če ne izkoristimo priložnosti, da pozdravimo svoje vzorce in stopimo v večjo notranjo svobodo. Dokler ne ozdravimo bremen preteklosti in vzorcev prednikov, pogosto niti ne vemo, kdo v resnici smo. Ne vemo, kaj je naš pravi jaz, kaj šele da bi lahko svobodno živeli in sprejemali odločitve iz srca. Izkušnje prednikov so zapisane globoko v nas. Skozi nezavedno vplivajo na naše odzive, odnose in odločitve.

Osvobajanje se začne takrat, ko to nezavedno osvetlimo, prepoznamo stare rane in prednikom omogočimo, da v našem notranjem svetu najdejo mir in svetlobo. To je veliko delo, vendar je škoda, da človek ne bi uporabil te možnosti. Kajti ko se lotosov cvet v srcu odpre, se življenje pokaže v povsem drugi luči. Takrat začutimo, kako lepa je lahko sreča.

Izvajate zdravljenje s svetimi medicinami, ki so pri nas prepovedane. Kako jih dojemate vi? Kako poskrbite za varno okolje? Ali ste v dolgoletni praksi imeli kakršenkoli zdravstveni zaplet z nekom, ki se je udeležil kakšnega vašega obreda s katero do svetih medicin?

Ajavaska je sveta medicina in v Peruju del kulturne dediščine. Je tako zelo sveta, da bi jo morali neizmerno spoštovati. Sama po sebi ni prepovedana in v sebi nima spornih snovi. Kontrolirano substanco vsebuje šele ajavaskin čaj, ki se skuha iz dveh rastlin; ena od teh dodatnih rastlin je čakruna. To je sveta rastlina, ki omogoča zdravljenje prednikov. Omogoča nam, da si odpustimo dejanja, na katera nismo ponosni. Uči nas, kako postanemo boljši ljudje, kako ustvarimo polne in ljubeče odnose, kako jih negujemo in kako vzamemo svojo usodo v svoje roke.

Ne, pri našem delu nismo imeli kakšnih hujših težav. Mislim, da je to precej odvisno od šole. Šola našega učitelja na primer temelji na varnosti, ljubezni in zelo nežnih količinah svete medicine. Nekatere druge šole so veliko bolj radikalne. Še huje pa je,

da je danes zelo razširjen kvazišamanizem, ko se s sveto medicino ukvarjajo ljudje, ki se niso nikoli zares učili in zato niso usposobljeni. Tako medicino zlorablajo, s tem pa zlorablajo tudi udeležence. Ampak to je druga, temna zgodba.

Komu takšen obred odsvetujete?

To so splošna pravila za obred, ki jih priporoča tudi mednarodna organizacija za ajavasko, ICEERS. Obred s psihedeličnimi rastlinami se odsvetuje vsem z akutnimi psihozami, bipolarno motnjo ali

„Progresirana Luna v karti Slovenije preide februarja prihodnje leto v znamenje ovna, kar pomeni, da se bodo stvari začele drastično spreminjati. Mislim, da o zniževanju davkov in prispevkov ne bo ne duha ne sluha, temveč bodo verjetno uvedeni še dodatni davki za oboroževanje. Desnica je namreč prepričana, da moramo radikalno povečati sredstva za obrambo.“

shizofrenijo. Prav tako se odsvetuje ljudem, ki imajo diagnosticirane hujše težave s srcem ali ožiljem. Želim si, da bi naša zahodna medicina znala sodelovati s tradicionalno šamansko medicino. Oba pristopa bi lahko človeku zares pomagala.

Ustvarjate tudi tako imenovane medicinske pesmi oziroma ikare, ki ste jih v zadnjem času iz »vilinskega jezika« prevedli v slovenščino. Kaj želite z njimi sporočiti ljudem?

Na svojih duhovnih potovanjih srečujem zlata bitja, ki so tukaj, pri nas v Sloveniji, že toliko stoletij zanemarjena. In da, njihove pesmi ponovno prinašam v naš prostor. Ikaro pomeni molitev. To je sveta pesem. Med letoma 2014 in 2018 so šamani prepoznali moj zdravilni glas in mi ga pomagali razvijati. Tako danes mnogim ljudem pomagam že samo s petjem. Mnoge procese zdravljenja in notranjega prebujanja vodim samo z glasom, ne da bi ljudje pri tem pili kakršnokoli medicino.

Razvili smo šamansko zvočno kopel, ki skupaj s šamanskimi instrumenti pomaga ljudem skozi devet portalov zavesti. Luka Lešnik, zeliščar in šaman, se je pri tem izmojstril v igranju s flautami, mož Alan, šaman in zdravitelj, s šamanskim bobnom, jaz pa z glasom. Ikari v slovenščini neposredno krepijo in nagovarjajo naše staroverske korenine ter nas povezujejo z znanjem, ki je zakopano pri naših prednikih.

V javnosti ste znani tudi kot astrologinja. Nam lahko zaupate, kaj

nam ob nastopu nove, najbolj desne vlade do zdaj napovedujejo zvezde?

Najslabše pri politiki v Sloveniji je to, da jo ljudje jemljejo zelo osebno. To nikoli ne prinese nič dobrega, saj hitro pridemo na raven medsebojnega obračunavanja, medtem ko se za resničen trajnostni razvoj Slovenije naredi premalo, ne glede na to, ali je na oblasti leva ali desna vlada.

Progresirana Luna v karti Slovenije preide februarja prihodnje leto v znamenje ovna, kar pomeni, da se bodo stvari začele drastično spreminjati. Mislim, da

o zniževanju davkov in prispevkov ne bo ne duha ne sluha, temveč bodo verjetno uvedeni še dodatni davki za oboroževanje. Desnica je namreč prepričana, da moramo radikalno povečati sredstva za obrambo. Progresirana Luna govori prav o tem.

Kot mama sina Vala, ki ima Downow sindrom, ste za svoje ambasadorsko delo na tem področju prejeli jabolko navdiha. Kaj vam to priznanje pomeni?

To priznanje mi zelo veliko pomeni. To so bili eni najlepših časov mojega življenja, ko smo skupaj z mladimi z Downovim sindromom ustvarjali glasbene in gledališke dogodke. Pripravljali smo koncerte z znanimi glasbeniki in mlade postavili z njimi na oder. Z zbranimi sredstvi smo financirali programe, z medijskimi kampanjami pa dosegli pomembne spremembe, tudi na področju zakonodaje, pravice do inkluzivnega šolanja in podpornega zaposlovanja.

Ljudje s posebnimi potrebami so me globoko spremenili, tako kot spremenijo vsakogar, ki se ga dotaknejo. Učijo nas sočutja, iskrenosti in pristnosti. V resnici so naši veliki učitelji. Če se navežem na prejšnje vprašanje: ne glede na to, katere barvo vlade imamo, bi se morala družba vedno ukvarjati s podporo šibkejšim skupinam ljudi. Prav to je znak zrelosti, modrosti in srčne kulture neke družbe. Sočutje je tudi v *Prerokbi* najvišja vrednota. Ne glede na to, kaj delamo, bi moralo ostati glavno vodilo našega razvoja in življenja. Takrat kondor in orel zares letita skupaj.